

Jesenice dž

BRCA

220010245,6

COBISS

KNJIZNICA JESENICE

poština plačana pri
pošti 4271 jesenice

časopis

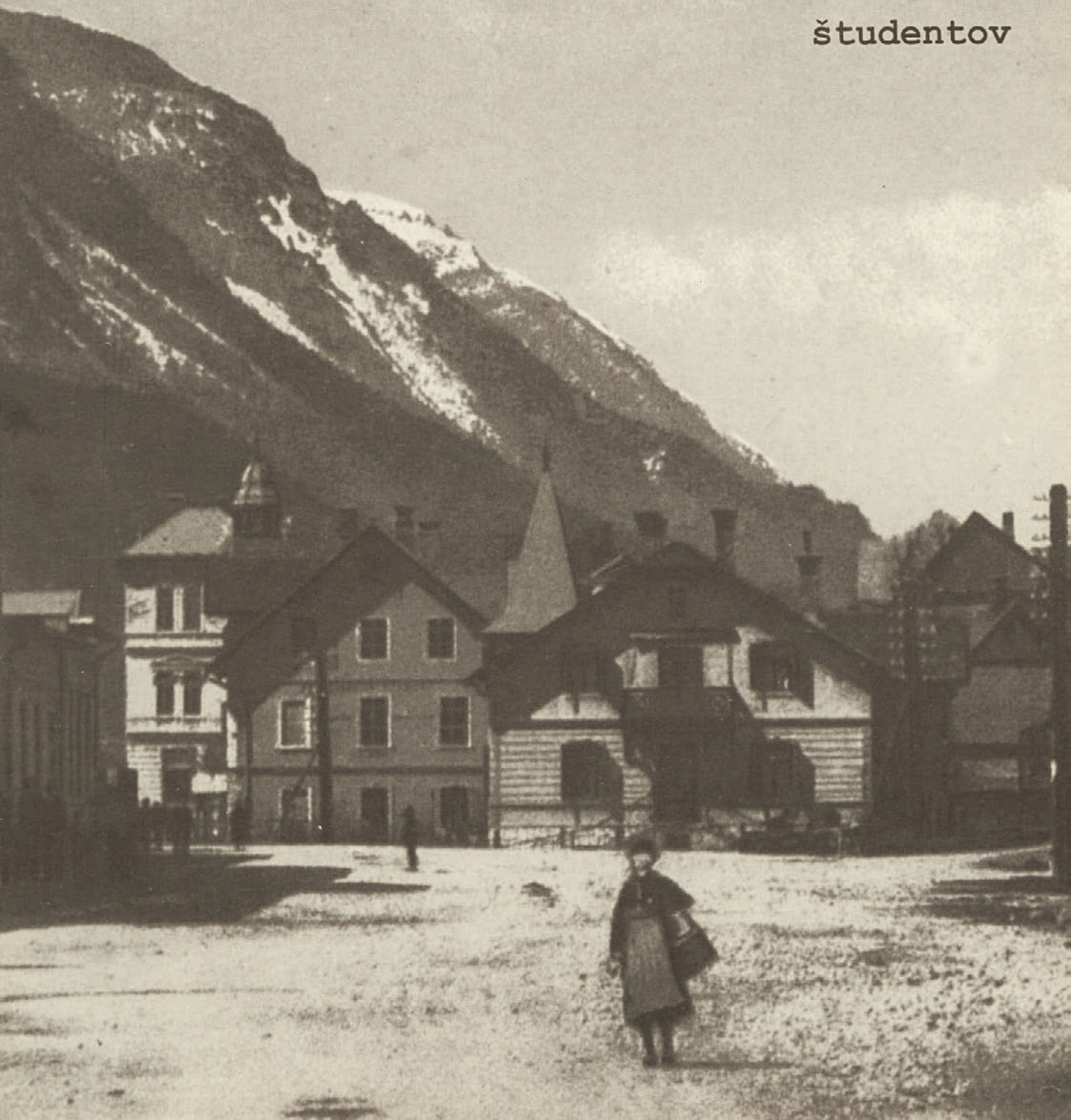
kluba

jeseniških

študentov

BRCA

6

k a z a l o

ni sploh.šla logika	4
brez naslova	5
nejeseničan na jesenicah	6
jaz sem jaz...	7
turbina in mladinski kulturni center na jesenicah	8
multikulturalnost na jesenicah	10
kaj dogaja?	10
samozadovoljevalski nasveti	12
moodswings z marušo	13
mesto št.735 - mesto,ki izginja	14
krona	14

Klub jeseniških študentov
Titova 86, 4270 Jesenice
telefon: 04 583-15-40;
brcafon: 041 900 562
e-pošta: kjsbrca@hotmail.com;
splet: kjs.telesat.si;
www.klub-jes-studentov.si;
priprava za tisk: B&T, Bled
tisk: Medium, Zabreznica

brcamo :

urednica: Neja Šmid
članki: Elvis, Romana, Neja,
Maruša, Faila, Petra, Turbina;
fotografije: Maruša, Anja, Maja;
grafike: Maruša T.
oblikovanje: Maja;
lektoriranje: Franci, Petra
oktober 2001

za vas
navija
neja
šmid

S

e komu od vas kdaj prikradejo v spomin sanje (ali morda občutki), ki ste jih sanjali ali doživljali kot otrok (ali pa morda ravno včeraj)? Pa ne mislim na "klasičen deja vu moment". V mislih imam sanje, v katerih ste popolnoma srečni. Sreča je 100%. Popolna. Kot bi odprli sebe in bi skozi vas pihljal miren veter. No, vsaj jaz občutim take vrste srečo. In veste kaj? Za dosego le-te sploh ni potrebno prebirati knjig ali priročnikov. Za tako srečo ni potreben denar in ne lepota. Za tako srečo je potrebna samo zavest, da smo. Smo, ne glede na to, kaj se zgodi. Ne glede na vse preizkušnje (beseda težave ni niti primerna niti prava), ki nas čakajo, ne glede na osebne svetovne dogodke in katastrofe (kot jih navadno vidimo, če nam ne gre vse po načrtih), ne glede na ... smo in bomo. Za to ne potrebujemo niti prijateljev (pa če jih imamo še tako radi), niti staršev (pa če jih imamo še tako radi). Nikogar. Potrebujemo le zavest, da se imamo radi. Sami sebe. Zavest, da smo. Kar pomislite. Tisti občutek sreče - ste bili srečni zato, ker ste bili neizmerno lepi, bogati, vplivni, ali je občutek sreče prihajal iz vas samih?

Moči pomeni hoteti! Ni je stvari v življenju, ki bi jo morali. Vem, mislite, da imamo dolžnosti. Ampak ne glede na to s katerega zornega kota pogledamo, dolžnosti ne izpolnjujemo zato, ker bi jih morali, ampak zato, ker se nam zdi prav, da jih, ker jih torej hočemo. Zato smo lahko srečni vedno. Ker se vedno lahko zavedamo, da počnemo stvari zato, ker jih hočemo in ne zato, ker nas je nekdo v to prisilil. Zato lahko v vsaki stvari uživamo. Ker hočemo. Torej tudi zmoremo.

Poglejte si v oči. Pomislite, katero so stvari, ki vam "onemogočajo" srečo. Je to denar? Če ste si odgovorili z da, si pogledjte v oči še enkrat in se ponovno vprašajte. Pravzaprav to ponavljajte toliko časa, dokler ne boste ugotovili, da za srečo ne potrebujemo nič in nikogar drugega kot sebe in zavest, da smo, da se vse (res vse) zgodi z namenom in da je svet tak, kot si ga predstavljamo. Moj svet je lep. Srečen. Pa vaš?

u v o d n i k

ni sploh. šla logika

Ž

e štirinajst dni gledam poročila na televiziji in vedno se začnejo enako: teroristični napadi na ZDA. Nič večnisu v ospredju razprave v parlamentu, nič več ni pomembno, kdo je ubil Krambergerja, nič več ni...

Ko v zadnjem času spremljam medije, mi postane slabo. Vsekakor so bili dogodki v ZDA teroristični napadi. Vsak normalen človek je to obsodil. Vprašanje, ki se poraja, kdo je to storil? Dokazov ni, ali pa so zelo pomanjkljivi in ker močna Amerika potrebuje žrtev, saj njeni državljani to zahtevajo, se ponavlja zgodovina iz leta 1995. Oklahoma City. Tam je 19. aprila 1995 "nekdo" pognal v zrak federalno zgradbo in pri tem ubil skoraj 170 ljudi. Že nekaj trenutkov po eksploziji so bili novinarji na mestu dogajanja in eden izmed njih je seveda takoj poročal o delu "teroristov z Bližnjega Vzhoda". Njegovo trditev sta podkrepila t.i. strokovnjaka za terorizem Steve Emerson in Wolf Blitzer (ki še vedno dela na CNN). Kaj se je zgodilo zatem? V samo 48 urah po eksploziji se je zgodilo 222 napadov na muslimane ali njihove objekte v ZDA. To so bili fizični napadi, napadi na stavbe, grožnje po telefonu...itd. Za primerjavo naj navedem, da jih je bilo v celem letu 1991 vsega 119. Šele po nekajmesečnih preiskavah in raziskavah so ugotovili, da je storilec Tim McVeigh, pripadnik rasistične organizacije iz Oklahome. Se je kdo opravičil za vse tisto, kar je preživela muslimanska skupnost v ZDA? Yeah, right. Zdaj se dogodki ponavljajo. Mediji prikazujejo vse mogoče slike in to pripisujejo islamu kot veri, ki je daleč od vsega tega. Najbolj absurden je bil posnetek, ko je CNN le nekaj ur po napadu prikazal Palestine na Zahodnem bregu, kako bučno pozdravljajo napade. Ves svet je bil zgrožen. Nekaj dni kasneje je študent v Sao Paolu (Brazilija) Marcio A.V. Carvalho dobil od svojega profesorja (ki se profesionalno ukvarja z raziskovanjem medijev) posnetke iz leta 1991, ki prikazujejo Palestine na ulicah, kako praznujejo iraške napade s scudi na Izrael. Zanimivo je to, da so bili posnetki iz leta 1991. enaki posnetkom, ki jih je prikazal CNN. Tudi tukaj se nihče ni opravičil za (ne)namerno napako in verjamem, da tega tudi ne bomo videli. Tri minute molka so bile zadnji spomin na mrtve v napadih. Cel svet se je spomnil tega dogodka. Leta 1995. je

"Kdor ubije enega človeka, je isto, kot bi ubil celo človeštvo". (Koran)

bilo v Srebrenici v eni noči pobitih skoraj 8.000 moških. Cela moška generacija je bila uničena v 24-ih urah. Nekdo je to še snemal s sateliti. Ne spomnim se, da bi takrat umolknili za minuto, kaj šele za tri minute. Zakaj je nekdo več vreden samo zato, ker pripada drugi narodnosti?

Življenje na Jesenicah se zaradi tega ni bistveno spremenilo. Kot se ni spremenilo že zaradi marsčesa. Tukaj gre življenje vedno svojo pot. "Kako? A gre?" "Mora gret," je odgovor, ki ga najpogosteje slišimo na jeseniških pločnikih, polnih luž. Nekaj pa se le opazi pri ljudeh: črni humor je bil na Jesenicah vedno popularen in sedaj je dobil (zopet) zagon, kar sicer ni etično; smo pa v neki prednosti pred, npr. Kitajci. Večina Kitajcev, ki je gledala dogodke v New Yorku, je mislila, da je to reklama za neki novi ameriški film!? Popolnoma iztrgano iz realnosti. Spomnil sem se japonskega vojaka, ki je šele po 40-ih letih samotarjenja in životarjenja na nekem otoku ugotovil, da je II. svetovne vojne že konec. Prepričal ga je šele njegov poveljnik, ki je bil po naključju še živ.

Kakšno povezavo pa imata New York in Jesenice? V bistvu je ni. Ni sploh, šla logika. Ali pa le. Nekaj imamo skupnega. Če je New York svet v malem, bi lahko rekli, da so Jesenice bivša Jugoslavija v malem. Tukaj živijo Slovenci, Bošnjaki, Srbi, Hrvati, Črnogorci, Albanci, Makedonci...itd. Kar je zanimivo, zdi se, da vsaka etnična skupina živi v svojem svetu. Kadar koli preberem Jeseniške novice, se vprašam, zakaj v tem časopisu skoraj nič ne piše o "drugih" in "drugačnih". To bi lahko bila lepa priložnost in način, da se pregrade med nami začnejo enkrat za vselej podirati, pa čeprav samo na določenih segmentih. To je resnični fenomen. Mogoče bi bilo zanimivo spoznati drugačne kulture, mogoče bi bilo zanimivo spoznati drugačne kuhinje, religije, tradicije, odnos do življenja...Vse to so stvari, ki bi lahko popestrile življenje v našem "malom mistu". Na ta način bi obogatili našo kulturno in turistično ponudbo, s tem pa bi se lahko tudi odločno postavili po robu številnim predsodkom. Za Makedonce (recimo) trdijo, da jedo samo paprike. Pa je to res? Zakaj se, na primer, dogaja, da večina v mestu še nikoli ni slišala za makedonsko Kulturno društvo Ilinden? Ali vemo, da je v mestu vedno večja albans-

ka skupnost? Ali vemo, da imamo na Jesenicah mošejo? Ali so to sploh stvari, ki nas zanimajo? Imam občutek, da vsaka skupina živi v svojem svetu. Imam občutek, da se naše poti križajo samo tam, kjer se morajo. Dobesedno morajo: na občini, na železniški postaji, v banki, na pošti, v bolnici, v trgovini, itd. Vsi so nekako zadovoljni s tem. Zakaj ne izkoristimo tega bogastva? Sam New York je odličen primer. Gre

za en velik konglomerat etničnih skupin, ki so posebnost mesta in izredno privlačna turistična točka. Na Mannhatnu v ulici Mulberry imate Malo Italijo (Little Italy), nedaleč stran lahko obiščete Malo Ukrajino (k' r ena Ukrajina na Mannahatnu) in Kitajsko četrt (China Town), v južnem delu se nahaja (že pokojna) Mala Nemčija, v samem Brooklynu pa je tega toliko, da bi potreboval mesec dni za obisk vseh teh raznolikosti. New York je takorekoč glavno mesto sveta (če bi na obisk na primer prišli marsovci, bi jih verjetno prav tja poslali na pogovore). V glavno mesto sveta se je izoblikovalo mesto, katerega pomembna značilnost je (bila) ravno pisanost in različnost kultur, katerim pripadajo njegovi prebivalci. Na tem mestu lahko potegnemo vzporednico tudi z Jesenicami. Tudi prebivalci Jesenic izhajajo iz različnih kulturnih okolij, vendar takšne kakovosti, kot jo dosega New York, ne dosega. Res je, da po velikosti in številu prebivalcev mesti nista primerljivi, vzorec pa ostaja enak. Na različnosti se je zgradilo in utemeljilo glavno mesto sveta, zato je vprašanje, ali se bodo Jesenice razvijale v mesto, ki bo vsaj v slovenskem prostoru predstavljalo vzor medsebojnega sodelovanja pripadnikov različnih kulturnih tradicij, na enem mestu. Meje so določene, vendar ljudje za pohajkovanje ne potrebujejo potnega lista. Pa še zastoj je. Zakaj tega ni pri nas, ko lahko brez potnega lista (torej kar doma) spoznavamo različne kulture? Ali smo resnično tako zavrti in zaprti vase? Smo resnično toliko zafrustrirani, da se drugih samo bojimo in gledamo na njih z nezaupanjem? In kje je že logika? Ni sploh. Šla.

Elvis

brez naslova

Ž

ivljenje gre na Jesenicah, kot tudi povsod po svetu, vedno svojo pot. Nekatere ljudi dogodki drugod ne ganejo, drugi pa sočustvujejo s trpljenjem tistih, ki so dejansko bili prizadeti. Pri tem pa ostaja dejstvo, da se, dokler "dogodek" ne bo pred tvojimi vrati, Slovenec (in seveda še marsikdo) ne boš zganil.

Po drugi strani pa, zakaj bi se sploh kdo zganil? Saj so si ZDA s svojim pokroviteljskim odnosom do sveta, še posebej pa g. Bush s sicer ofenzivno vojaško politiko, hkrati pa mlačnim odnosom do enega najbolj kriznih žarišč na Bližnjem Vzhodu, to, kar se je zgodilo, nekako zaslužile.... Sedaj pa...mašcevanje.... Ta sila je danes gonilni motor Amerike in njenih voditeljev. Obenem je taista sila vstop v neskončni krog...

Skupne značilnosti New Yorka in Jesenic so maloštevilne. Izstopa pa seveda ena: pisanost prebivalcev.

Dejstvo je, da je New York kot "the Capital City of the World" (kot mu pravi župan tega mesta) ravno to pisano sestavo ljudi znal zmešati v odličen cocktail, ki se odlično prodaja. Pri tem pa se vendarle ne smemo slepiti. Ti rezultati so namreč dobri oz. pravi za New York in Ameriko. Jesenice po isti logiki ne morejo delovati. Mi moramo svojo še iznajti...

Smo pisani, res je, da že lep čas, in še do danes, nismo znali zmešati svojega cocktaila. Dokler se ne bomo vsi zavedali kakšen okus bi radi pri cocktailu imeli, se stvari ne bodo spremenile. Naši tako različni, pa vendarle tako podobni svetovi, ne bodo zabrisali svojih meja.

To, da se naše poti križajo le kadar se morajo, ni v redu. Tudi nad tem, da Jeseničani ne poznamo svojega mesta, ljudi in dogajanja v njem, se zgražam. Časopis Jesenic, ki bi resnično moral odražati našo pisanost v mišljenju, verstvih, kulturah in načinih življenja, tudi ne počne tega. Moral se bo prilagoditi! Pa to še vedno ni vse. Tisto, kar mislim, da Jeseničane še najbolj razdružuje, je ponos. Vsak je namreč pripadnik kake skupine, znotraj te se počuti dobro, zato je vanjo tudi usmerjen. Če pa želimo med seboj sodelovati, se spoznavati in skupaj prijetno zaživeti, bomo morali vsi nekaj svojega ponosa požreti, in drugemu, torej drugačnemu, stopiti naproti. "Srečali" se bomo nekje na sredini....

Romana

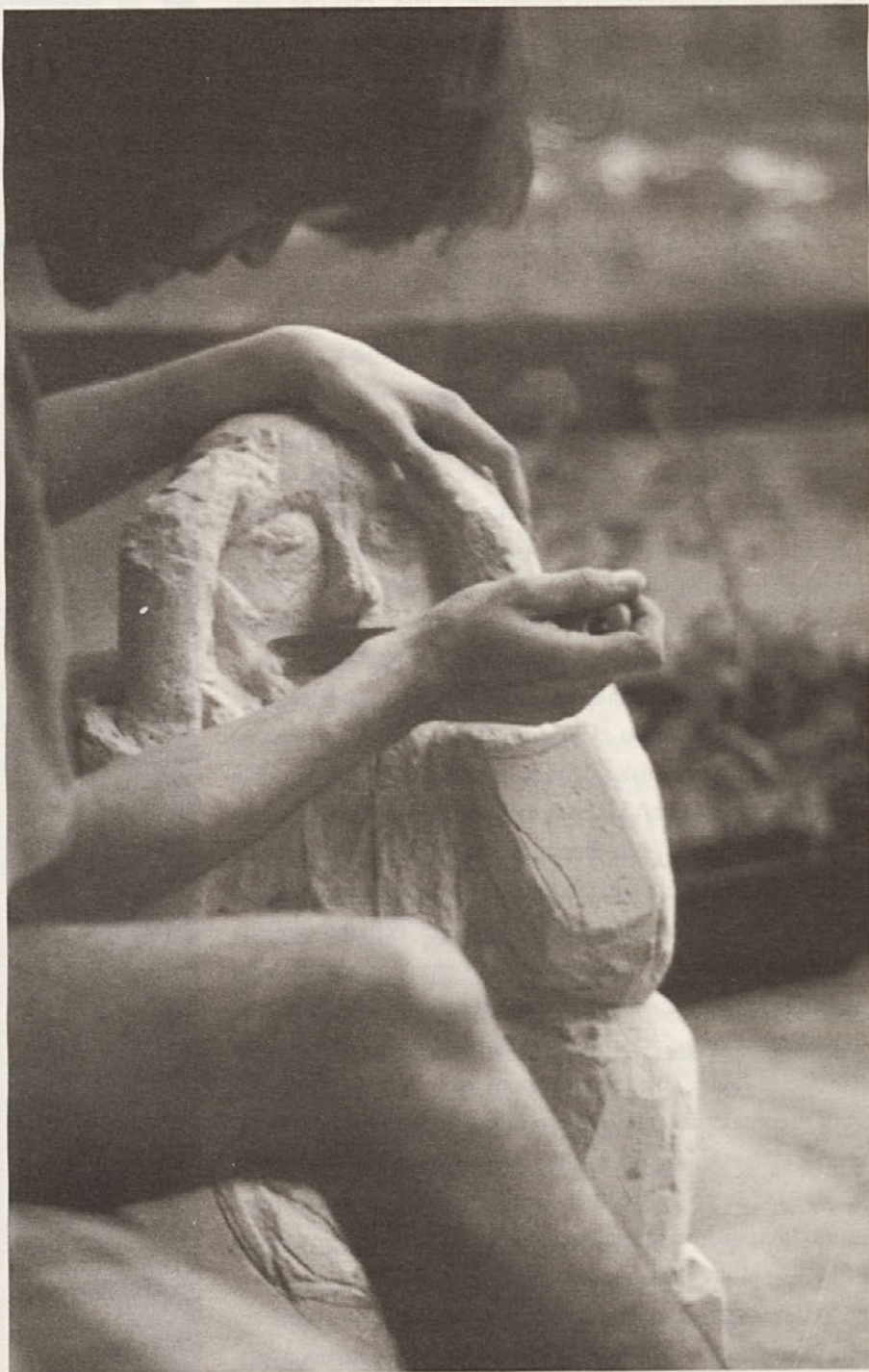
nejeseničan na jesenicah

K

Ko to pišem, so aktualne druge stvari. Ta moment še ne vemo, ali se bo teror nadaljeval in bo Amerika napadla Afganistan, ali pa bo le prevladala vizi-ja miru in nenasilne komunikacije med narodi. Aktualno je tudi sonce, ki je danes po treh tednih dežja le posijalo na slovensko deželo in zdi se, da je v zraku nekaj dobrega.

Zimzelena pa ostaja tudi situacija na Jesenicah, s katero v Brci pričenjamo novo sezono. Javila sem se, da napišem kaj o tem, kako Jesenice vidijo in doživljajo ljudje, ki se redko, če ne le zgolj po naključju, znajdejo v našem domačem kraju. Zakaj nas to sploh zanima? Res, na prvi pogled to za Jeseničane res ni pomembno. Ali drugače, komu mar, kaj si o njem mislijo drugi? Če to vzamemo za izhodišče in cilj "svobodnega" človeka, potem lahko članek končam kar tu. Odkrito povedano, to bi najrajši tudi storila. To, da se naša osebna identiteta, kot tudi identiteta večje skupine ljudi izoblikuje predvsem preko refleksije in interakcije z drugimi, mi ni pretirano všeč. Dejansko verjamem, da bi zneslo tudi brez tega. Ampak ker smo v družbi "zaciklani" na ta način, vzemimo, da je pomembno. Potemtakem je dovolj le en sprehod skozi naše železarsko mesto, da se negativna samopodoba Jesenic pokaže v vsej svoji "lepoti". Po zatonu železarne je nekaj časa še šlo, dobrih deset let po tem pa lahko sklenemo, da je ta kraj obstal v času. Če menite, da je Mercatorjev center znak napredka, potem to tezo vsaj malo lahko izpodbijemo. O kapitalizmu kot sinonimu za napredek morda kdaj drugič...

Velika večina - imenujmo jih - naključnih prišlekov na Jesenice, izrazi

predvsem svoje negativne občutke, ki jih obidejo, ko se peljejo skozi Zgornjesavsko dolino in to nam lahko nekaj pove. "Kaj"? - to prepuščam vaši domišljiji... Na to se tako ali tako ne nameravam ozirati, saj iskanje napak ne pelje nikamor in to, da Jesenice delujejo

precej "neugledno", nemara ni nič novega. Bolj me presenetijo pozitivne opazke. Morda že zato, ker dejansko obstajajo. Zato, ker se nanašajo ravno na "srce" Jesenic - železarski kadaver. Kar nekaj oseb, s katerimi sem se o tem pogovarjala in prihajajo iz različnih

delov Slovenije, je izrazilo občudovanje do omenjenega objekta. Nesmrtni duh železarne torej ni le lokalna fantazma, ampak še kako živ opomin na spreminjajoče se čase, v katerih smo. Kaj zdaj? Do tega, da bi se prevzeli sicer ne more priti in tudi ne bi nikomur koristilo, vsekakor pa se lahko zamislimo, kaj to pomeni širše gledano in kaj se iz omenjenega objekta vendarle še da iztržiti. Ne v finančnem smislu, v smislu ustvarjanja atmosfere, ki bi Jesenice prebudila, oživila in ne bi zahtevala pretiranega navora ter totalne reorganizacije, saj bi oživili ravno ugasnjeno "srce", ki bi družbeno-političnim spremembam tako dalo nov pomen. To bi bil dokaz, da iz konca lahko neposredno izpeljemo nov

začetek. Energija pač ne more iti v nič. Žal pa se je iz dosedanjih poskusov, da bi na grobu železarne drugačno življenje le vzpostavili, izcimilo bore malo. Ne bom apelirala na finančna sredstva, ki jih praktično ni na razpolago in brez katerih projekti težko stečejo. Apeliram na vzdušje predvsem mladih, ki jih to ne zanima, čeprav tu odraščajo in pasivno poddedujejo apatijo tistih odraslih, ki so nad Jesenicami obupali, bodisi zaradi preživetvenih stisk, bodisi zaradi "pessimizma kar tako". Ker je ravno aktualna tudi antiglobalizacija in ker le-ta mlade očitno zanima, naj poudarim, da je boj za funkcionalno lokalno skupnost prav tako boj proti globalizaciji! MTV, McDonalds, Big Brother in podobne

masovne navlake sodobnega "fancy" sveta so se zastudile tudi mnogim mladim. Upam, da se ne motim, saj izbire pravzaprav ni. Na to kažejo številni revolucionarni dogodki po svetu. Ne, ni vam treba, da končate kot Carlo Giuliani ali WTC, dovolj je, da se zavzamete za lokalno življenje. Ne glede na to, kaj porečejo "tujci". Namesto, da čakamo, da nam nejeseničani pripeljejo še kakšen supermarket, bencinsko črpalko ali lunapark, napravimo čas z akcijo. Izgubiti nimamo česa, če pa nam vendarle uspe, se bo zagotovo našel kdo "z one strani" in pokukal čez ograjo, češ, presneto, pa saj so živi, zdaj se morda lahko lotimo še kakšnega večjega problema - skupaj!

Maruša

jaz sem jaz...

N

a vsem svetu ni nikogar, ki bi bil točno tak, kot sem jaz. Obstajajo ljudje, ki so mi podobni, nobeden pa ni točno tak, kot jaz. Zato je vse, kar prihaja iz mene, avtentično moje, ker sem si to sama izbrala. Sem lastnica vsega na sebi - svojega telesa, vključno s tem, kar dela; svojih možganov, vključno z mislimi in idejami; svojih oči, vključno s slikami vsega kar vidijo, ljubezen, razočaranje, razburjenje... svojih ust in vseh besed, ki so prišle iz njih, pa naj bodo vljudne, sladke ali grobe, pravilne ali nepravilne; svojega glasu, glasnega ali tihega; in vseh svojih dejanj do drugih ali sebe. Sem lastnica svojih fantazij, sanj, upanj in strahov. Sem lastnica vseh zmag in uspehov, neuspehov in napak. Ker sem lastnica vsega svojega, se zelo dobro poznam. Lahko se ljubim in sem prjazna s sabo, z vsemi mojimi deli. Lahko dosežem, da kot celota delujem v svoje dobro. Vem, da obstajajo deli mene, ki me begajo in nekateri deli, ki jih ne poznam. Vendar, dokler sem prijazna in ljubeča do sebe, lahko pogumno in upajoče iščem rešitve za zmedenost in

poskušam najti nove poti, da bi odkrila nove stvari o sebi. Kakorkoli gledam in slišim, karkoli rečem in naredim in karkoli mislim in čutim v danem trenutku, to sem jaz. To je avtentično. Neustrezne dele lahko izločim, obdržim le dele, ki so se izkazali za ustrezne in izumim nekaj novega, kar bo zapolnilo izločene dele. Lahko vidim, slišim, čutim, mislim, govorim in delam. Imam orodje za preživetje. Lahko sem blizu drugih, lahko sem produktivna, lahko naredim smisel in red v svetu ljudi in stvari zunaj mene. Sem sama svoja lastnica in zato se lahko načrtujem.

JAZ SEM JAZ IN JAZ SEM V REDU!!!!

Written by Faila Pašić

turbina in mladinski kulturni center na jesenicah?

V nameri, da se v našem lokalnem okolju oblikuje razprava o vlogi mladih, njihovih problemih in o možnih rešitvah, smo delno že uspeli. To dokazujejo sklepi Lokalne akcijske skupine za preprečevanje zlorabe prepovedanih drog, ki so bili sprejeti na okrogli mizi, ki je bila pod naslovom "Pomen centra za delo z mladimi" organizirana sredi septembra v Sejni sobi Občine Jesenice. Najpomembnejši izmed sprejetih sklepov je vsekakor bil ta, da se z oblikovanjem posebne komisije aktivnosti v zvezi z reševanjem problematike mladih v občini Jesenice nadaljujejo.

Prve aktivnosti v zvezi z oblikovanjem mladinskega centra so se že začele. Oblikovala se je komisija v kateri predstavniki jeseniških osnovnih šol, Srednje šole, Gimnazije, Kluba jeseniških študentov, Centra za socialno delo, Občinske knjižnice, Zavoda za šport ter skupine TURBINA zastopajo interese mladih.

Po prvem sestanku te komisije pa je čutili, da je namen večine udeležencev v tej komisiji na Jesenicah vzpostaviti center za delo z mladimi po domžalskem vzorcu, kakršen je bil predstavljen na okrogli mizi 19. septembra letos. Mladinski center oz. mladinski kulturni center in center za delo z mladimi sta po svojem programu in načinu delovanja dve različni obliki servisa za mlade. MKC predstavlja nov življenjski in delovni prostor mladim na Jesenicah, center za delo z mladimi pa "zdravi" oz. nudi pomoč mladini z zamujenimi priložnostmi, odvisnikom itd.. Naš ugovor temu da krovna organizacija mladinskega življenja na Jesenicah postane center za delo z mladimi je, da ni mladih z zamujenimi priložnostmi. Mladim je treba, preden se jih začne "zdraviti", ponuditi možnost, da ostanejo "zdravi". Mladinsko kulturni center je širša oblika servisa mladim, ki jim omogoča dostop do več različnih kvalitetnejših načinov bivanja (preživljanja prostega časa, zabave itd.). Nesmiselno je mlade prepuščati ulici, jih nato "zdraviti" in "zdrave" spet prepuščati ulici. Zato se nam zdi Mladinsko kulturni center edina smiselna oblika reševanja mladinske problematike na Jesenicah.

Najprej je treba opredeliti namen in cilj(e), ki ga bo s svojim delovanjem skušala doseči

Komisija za mlade - to je oblikovanje in ustanovitev Mladinskega kulturnega centra na Jesenicah. Izbira in

odločitev o dejavnosti MKC, opredelitev nosilcev posameznih nalog in virov financiranja ter načrt aktivnosti za ustanovitev so prvi podcilji. Naprej predvidevamo sodelovanje kar največ zainteresiranih organizacij, ki jih vodijo mladi oziroma katere delujejo za mlade. Cilj je poenotenje interesa vseh mladih na lokalni ravni. Skupni interes mladih na Jesenicah terja njihovo pripravljenost za sodelovanje pri načrtovanju, koordiniranju in izvajanju aktivnosti. V ta namen bi bilo potrebno vzpostaviti koordinacijsko telo mladinskih organizacij, ki delujejo v občini Jesenice. Posebej je potrebno poudariti pomembnost sistema so-upravljanja mladih (v številnih dokumentih ta sistem priporoča tudi Svet Evrope), ki zagotavlja aktivnejšo udeležbo mladih pri načrtovanju in pripravi mladinske politike na področju sociale, neformalnega izobraževanja, mladinskega dela in drugih vprašanj, ki zadevajo problematiko mladih.

Pobuda TURBINE je, da se pridobi primeren prostor za delovanje vseh mladinskih organizacij, neformalnih skupin mladih in posameznikov. Opredeljen skupni interes bo določal nadaljnje aktivnosti v zvezi z zagotavljanjem ustreznih prostorskih pogojev, ki se jih zagotovi v sodelovanju z Občino Jesenice (vloga občin je pri ustanavljanju mladinskih centrov v Sloveniji najpogosteje ta, da zagotovijo ustrezne prostorske

pogoje za delovanje mladinskih centrov). Poenoten skupni interes mladinskih organizacij oziroma mladih na Jesenicah in Občine Jesenice po ustanovitvi MKC omogoča nadaljevanje aktivnosti, zlasti s predstavitvami projekta državnim institucijam (Ministrstvo za šolstvo in šport, Urad za mladino RS, Mladinski svet Slovenije itn.), institucijam Evropske unije

v Sloveniji (vključitev v katerega izmed programov predpristopne pomoči Sloveniji za zagotovitev dela sredstev za ustanovitev in delovanje MKC) ter sosednjim

občinam, v kolikor bi ocenili, da je smiselno oblikovanje regijskega MKC na Jesenicah, ki bi pokrival potrebe mladih iz območja Zgornje gorenjske regije.

S temi aktivnostmi bi zagotovili ustrezne pogoje in izhodišča za delovanje MKC - ja, medtem ko je programske pogoje delovanja MKC opredeliti posebej. O tem več prihodnjič.

TURBINA je alternativna skupina, ker išče in predstavlja vzporedne rešitve problemov, ki jih zazna v okolju svojega delovanja.

TURBINA ni alternativna zato, da bi rušila ustaljeni red, ponuja le novo, drugačno možnost, saj se zdi, da na Jesenicah za vsak problem vedno obstaja le ena rešitev. TURBINA je projektna skupina, ker predstavlja rešitve zaznanih problemov v obliki projektov (MKC Jesenice). TURBINA je turbina, ker si prizadeva postati in delovati kot generator nove ustvarjalne energije na Jesenicah.

MKC - PROSTOR ZA NECENZURIRANO IZRAŽANJE SKUPIN IN POSAMEZNIKOV

-MKC bi zagotavljal

prostor za delo

ateljeji za umetnike, ples, gledališče, glasba, likovna umetnost, novi mediji, biroji, pisarne

prostor za predstavitev

koncertna dvorana, galerija, koncerti, projekcije, predstave, predavanja

prostor za srečevanja

kavarna, sejna soba

dostop do informacij

knjižnica, knjigarna, internet, mediji

-MKC bi sprejemal, predstavljal, povezoval, distribuiral posameznike in skupine, ki delujejo na različnih področjih ustvarjanja

-MKC bi omogočal

necenzurirano delovanje uporabnikov prostorov
prost pretok idej in informacij

-MKC bi se povezoval

lokalno

lokalna skupnost, društva, klubi, javne in gospodarske institucije

nacionalno

sorodne organizacije v Sloveniji, mednarodno

-MKC bi iskal

nove načine komunikacije v lokalnem, nacionalnem in mednarodnem okolju

-MKC bi pomagal pri

izobraževanju

simpoziji, delavnice, predavanja

posredovanju informacij

internet, radio, TV, časopisi

predstavljanju in distribuciji produkcije uporabnikov

-MKC bi odkrival

nove načine izražanja in komunikacije

skrite, zapostavljene kulture

nove načine medgeneracijskega povezovanja in sodelovanja

-MKC bi vzpostavil

Jesenice kot kulturno aktiven center Zgornje gorenjske regije

multikulturalnost na jesenicah

J

Jesenice so mesto, ki so kot tako pričele rasti in se razvijati predvsem zaradi železove rude in na njeni podlagi ustvarjene železarske industrije. Sem so ("s trebuhom za kruhom") prihajali ljudje iz bližnjih in oddaljenih krajev v Sloveniji. Veliko dela želnih je prihajalo tudi iz južnejših republik bivše Jugoslavije. Večina se jih je na Jesenice preselila in tu pričela ustvarjati svoje domove, družine, življenje.

Mesto samo je bilo takrat v razmeroma kratkem obdobju prisiljeno v pospešeno gradnjo večjih stanovanjskih objektov za hitro naraščajoče število prebivalcev. Za vse te ljudi je bilo vsekakor smotno poskrbeti, saj je industrija mestu in celotni državi dvigala ugled. To obdobje je zaznamovala visoka gospodarska rast, in domovina Jugoslavija je - vključujoč ljudi - res dobro in lepo živela.

Časi so minevali, na Jesenicah so ljudje, čeprav različni po verskem ali političnem prepričanju, glede na glasbeni ali modni okus, po starosti in celo rasni pripadnosti, živeli skupaj. S spreminjanjem razmer na območju tedanje Jugoslavije, ko je t.i. balkanski kotel zopet pričel vreti, so se tudi odnosi med Jeseničani zaostri. Na dan so privrele razlike, ki prej skoraj-

M

edtem ko je drevesom že odpadlo listje (beri: počitnice so že davno mimo), Klub jeseniških študentov še vedno opravlja svoje temeljne naloge. Širni množici nastajajočih intelektualcev z Zgornje Gorenjske nudi dejavnosti, ki v popolnem študentskem življenju ne smejo manjkati.

Tem dejavnostim na Klubu učeno rečemo projekti. V njih so zajeta potovanja in izleti, šport, kultura, zabava ter celo zdravljenje in nega telesa. Glavne informacije o vseh projektih so članom kluba na voljo v zgibanki, ki ji pravimo pošta in vsak mesec priroma v VSAK poštni nabiralnik, katerega lastnik je član kluba.

Med izleti je bil v zadnji pošti privlačen projekt dvodnevnega raziskovanja Dunaja in njegovih znamenitosti. Tradicionalni izlet na pivski festival Oktoberfest v Muenchen je ponovno uspel, saj so bili z njim zadovoljni vsi z jeseniškega avtobusa: pivci piva, ljubitelji klobasic, privrženci arijskih deklet, enodnevni turisti ter zasledovalci popularnih in alternativnih mod-

nih smernic.

Če je bil tvoj zadnji obisk živalskega vrta v mali šoli, potem zagotovo ne bereš pošte, saj je za osvežitev spomina pred kratkim poskrbel KJŠ.

Brez zabave sodoben študent ne more preživeti. Mešanica popotništva in zabave je letošnje martinovanje v Atomskih toplicah - potek je običajen: pokušina mošta in kostanja ter Martinova večerja. Naporno življenje si člani kluba lahko popestrijo tudi pred kranjskimi filmskimi platni (karta samo za vas stane 450 tolarjev). Če te raje zebe v prste, čeprav si poln adrenalina, skoči na uradne ure in si priskrbi letno hokejsko karto za halo Podmežakla.

Za zbistritev misli pred in po učenju pa ni dovolj le ogled hokejske tekme. Treba se je ukvarjati s športom! Za dirkače karting; za neučakance smučanje na Moelltal; za tiste bolj učkane smučarske karte za Vogel; za ljubitelje ledenih ploskev karte za drsanje; za varno počutje v zakotnih ulicah ob temnih jesenskih večerih tečaj samoobrambe; in za vse, ki vas ni navdušila niti ena od naštetih športnih dejavnosti: prinesi svojo leno rit na rekreacijo, ki je vsak petek ob 18ih 30 v ŽICu.

da niso imele nobenega pomena. Sedaj so bile te utemeljitev za spore, prepire, pretepe, ... med ljudmi, ki so bili sosodje, znanci, sodelavci in tudi prijatelji. Mnogi so trpeli. Zaradi dogajanja v rojstni deželi, kot tudi zaradi napetosti v sedanjem kraju bivanja....

Pričelo se je drugo obdobje. Čas, ko se prijetno skupno bivanje na Jesenicah začne brez zamer. Ne govorimo o tem, da bi razlike, ki med nami obstajajo, morali pozabiti ali jih izničiti. Pravzaprav jih dejansko moramo prepoznati, jih razumeti in sprejeti ter s tem znanjem konstruktivno delovati za naš skupni cilj, ki je mirna, produktivna in svetla prihodnost.

Dejstvo je, da smo prebivalci mesta Jesenice pisani na različne načine. Med nami živijo politično in versko različno opredeljeni, pripadniki različnih tudi nasprotujočih si (mladinskih in drugih) (sub)kultur in (sub)kulturnih gibanj, mlajši in starejši okoljski aktivisti, itd. Vsi pa živimo v istem kraju. Zato smo dolžni drug drugega spoštovati kot individualno osebo ki ima svoja prepričanja, svoj način razumevanja sveta in dogajanja v njem, in pa svoj način življenja. Tako spoštovanje od posameznika zahteva določeno mero radovednosti z željo po spoznavanju drugačnega, nekaj potrpežljivosti in razumevanja, hkrati pa tudi stalno zavedanje o unikatnosti in posebnosti te druge, čeprav od njega samega radikalno drugačne, osebe.

Ni pa tako spoštovanje vse, kar je potrebno, če želimo obstoječo raznolikost ljudi na Jesenicah prebuditi v življenje. Za to je nujna motivacija. Točneje, motivacija med mladimi. Ti so namreč nosilci idej, želja in vizij prihodnosti njih samih kot

tudi našega okolja in sveta. Če torej mestu želimo dati možnost razcveta, pri tem pa ne že vnaprej določati kakšen, bi le-ta moral biti, moramo prisluhniti mladim. V njihovih srcih ni zagrenjenosti starih zamer, s seboj ne nosijo bremena predsodkov. V obstoječem svetu iščejo svoj prostor, ki si ga morajo sami ustvariti. Zato je nujno na Jesenicah mladim vseh pogledov, interesov, kulturnih in rasnih pripadnosti, ... ponuditi možnost ustvarjanja, ponuditi dejansko možnost samorealizacije. Tako bodo zaživele njihove ideje in tudi oni sami.

Svet, kot ga poznamo danes, ima zelo veliko mest. Ta so večja ali manjša, vsako od teh pa ima svoje posebnosti. Taka posebnost je bila za Jesenice dolgo let železarstvo. Ljudje so na Jesenice prihajali zaradi delovnih mest in zaslužka, ki ga je Železarna Jesenice nudila. Danes tega vira ni več. Ljudje so ostali brez dela, nekateri so se odselili. Mesto pa že nekaj časa išče nekaj, kar bi ga oživel. Tako se urejajo ceste, pomoč iz EU podpira mlade podjetnike, komunalno podjetje skrbi za lepo okolico, življenja pa še vedno ni...

Življenje se skriva v ljudeh. V ljudeh na Jesenicah so življenje razlike med nami. Te nas obdajajo, te nas tvorijo, z njimi imamo opraviti vsak dan. Naloga je: iz njih izžeti energijo, silo, moč življenja. Tako, da delujemo kot organizem. Vsak del ima svojo funkcijo, svoj način delovanja, a brez drugih delov ne bi preživel. Vsak od nas ima svojo kulturo, hkrati pa je na vsakega že vplivala tudi druga kultura. Tako bi lahko dejali, da smo pravzaprav vsi multikulturni. Jesenice so mutikulturne. Vsi pa smo jeseničani, vsi smo eno. En organizem. Mlad organizem.

Romana

kaj dogaja?

Ko je študent ves naspidiran od zabave in športa, ga od popolnosti loči le še pomanjkanje kulture. Klub te vabi v jeseniško gledališče, prav tako pa pripravlja skupinski obisk Koloseja, prestolnice popularne filmske kulture.

Da študentska populacija ne bo izumrla zaradi AIDS-a ali pestovanja stranskih produktov izvirne ljubezni, na klubu po ugodni ceni kupi kondome. Da bodo zagotovo uporabljeni, pojdi po kupončke za solarij - zagorelost v tem letnem času je še posebej privlačna! Za solarij lahko prihraniš denar tako, da se vsako nedeljo z avtobusom brezplačno odpelješ v Ljubljano.

To so le trenutni projekti, ki jih pripravlja Klub jeseniških študentov. Veliko jih je in vsak član se lahko udeleži kateregakoli. Treba se je le oglasiti na klubu med uradnimi urami in sicer najkasneje do tistega datuma, ki je določen za zadnji rok prijave.

Vse jasno? Bomo videli...

Lep pozdrav do prihodnjič,

samozadovoljevalski nasveti

J

esenice. Za marsikoga ne ravno sanjsko mesto. Marsikomu besedi "ponosen Jeseničan" ne gresta skupaj. Res je, prebivalci Sveta smo. Ampak vseeno imam Jesenice rada. Ko to omenim komurkoli, ki ni Jeseničan (ali je celo Ljubljčan:!) me pogleda s "tisizavnorišnico" izrazom v očeh in mi brž našteva (večinoma neresnične) razloge, zaradi katerih naj bi bilo to nemogoče. Na primer slab zrak; vsekakor je boljši kot Ljubljanski, pa ne zaradi predsodkov, ampak onesnaženosti. Da poslopja nekdanje železarne kazijo lepoto mesta; vsake oči imajo svojega malarja in po mojem mnenju ravno ta predel mesta daje le-temu tudi njegov duh, zgodovino, poseben pečat. Za slabo večkrat predvidevajo "multikulturalnost" (tako ali tako je vsako bitje svoja kultura problem je v sožitju), meni pa je le-ta všeč in jo imam za prednost. Pa pojdemo k samozadovoljevanju.

Vzemite si prosto popoldne (tale jesen-

ski čas, kadar ne pada dež, ali je - še bolje - ravno prenehal, je idealen) in se sprehodite po vseh tistih kotičkih mesta (ni nujno, da so to Jesenice), ki ste jih že skoraj pozabili. Stara Sava, Spominski park, "trim steza", (ki to res ni več) ... uživajte mesto. Najbolje je to storiti v družbi prijateljev. Takih, s katerimi vas na mesto (in njegove pravkar spet obiskane dele) vežejo posebni spomini. Spominjajte se. Iščite lepoto mesta in njegovih ljudi. Pozabite, da imate probleme (jih imate res ali imajo problemi vas?). Uživajte mesto. Pomislite, da se v njem počutite domače. Vas mesto spominja na otroštvo? Na mladost? Na "brezskrbne šolske dni"?

Jesenice so me vedno fascinirale. Zdele so se mi čarobne. Posebaj še jeseni. Se spominjate kako ste v vrtcu v vrsti po dva in dva hodili na sprehode po Razgledni poti. Včasih smo se ustavili, včasih pa ne. Ampak spominjam se občutka pripradnosti svoji skupini (smo bili zajci ali veverice?). pa naše vzgojiteljice, ki so se vedno pogovarjale o kakšnih problemih. Poseben privilegij je bil, če je nanoslo, da je prišla za roko

tebe in si "smel" poslušati njihov pogovor. Se spominjate, kako ste na poti v šolo "gazili" listje? Se spominjate 1. novembra v časih Jugoslavije, ko ste resni in v spoštljivi tišini stali v vrsti v spominskem parku in počastili spomin na padle partizane, ki imajo spomenike v Spominskem parku. Potem ste zapeli kakšno pesem, ki vas jo je tisti teden naučila učiteljica. Potem so "zapeli" streli (mimogrede - nikoli nisem razumela, zakaj streljajo v spomin na partizane, ki so padli pod streli). V spoštljivi tišini in s pritajenim smehom (je bilo že kaj smešno, pa ne da bi hoteli biti nespoštljivi, bili smo pač otroci)ste v vrsti po dva in dva odšli nazaj v šolo.

To so zame Jesenice. S samim mestom nimajo veliko skupnega. Ampak zame so Jesenice spomini, otroštvo, čas, ko sem se še oblikovala, pa vendar sem že bila taka in taka. Pojdite torej po teh poteh, pogledjte na te spomine in poti še s stališča odraslih (ali skoraj odraslih). pa še nekaj; iščite lepo, včasih spregledajte napake, videli boste, da bo Svet (in Življenje) lepši.

Neja

Č

ez poletje sem vsekakor poslušala malo boljše muzike in torej vam lahko spet priporočim kakšno sočno in polno notno črtovje...

Prva polovica poletja je bila zame predvsem z znamenju reggae-ja. Zato je v veliki meri kriv Soča riversplash reggae festival, kjer smo si dali duška vsi ljubitelji jamajske godbe in njenih izpeljav. Med nastopajočimi sicer nihče ni izstopal do te mere, da bi od užitka padla v nezavest, so me pa razveselili slovenski Moveknowledgement, ki sicer ne producirajo zgolj reggae-ja, pač pa prepričljivo kombinirajo tudi hip-hop, funk, jazz, dub in d'n'b. Trenutno so zelo dejavni, koncertirajo po vsej Sloveniji in se ne pustijo ustaviti. Mlada in perspektivna zasedba je namreč prestala težko preizkušnjo - v prometni nesreči je življenje izgubil njihov klaviaturist. Glasba pa ostaja, ohranja

pri življenju in preživi vse!

V zasedbi je tudi N'Toko, ki je pred nedavnim prejel titulo najboljšega freestyle raperja.

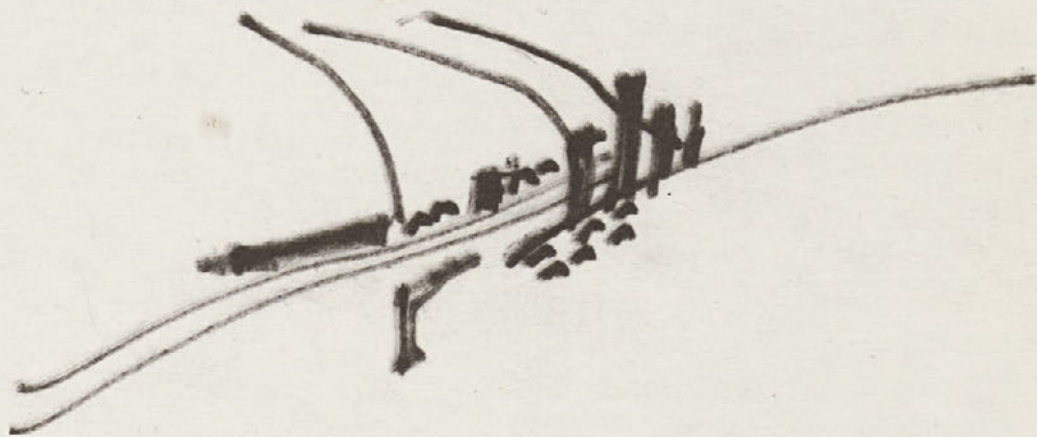
Širokohlačniki, ki poleg Wu-Tang Clan, "ledenih" mož in pa z denarjem preobloženih kalifornijskih nakladacev, poslušate tudi nekomercialen hip-hop, boste brž posegli po kompilacijah založbe Ninja Tunes (če že niste), ki se je v živo pred nedavnim predstavila tudi v Ljubljani. Založba krije sodobno elektronsko glasbo in hip-hop, katere namen ni služiti, ampak ustvarjati in mamiti poslušalce. Solesides Crew je skupina glasbenikov, ki nadaljujejo prvinskost hip-hopa in hkrati razvijajo aspekte te zvrsti v "groovie" vrhunec. Gre za samostojne avtorje, kot so DJ Shadow, Blackalicious, Latyrx, Lateef in drugi, ki se priložnostno zberejo, združijo moči in posnamejo odlične kompilacije. Sama sem poslušala ne ravno novi kompilaciji Solesides Crew in pa Quannum Projects in moj hip-hop apetit je bil navzlic moji izbirlčnosti potešen!

Ne morem mimo novega albuma Bjork, Vespertine, za katerega upam trditi, da je najbolje, kar je islandska estradnica kdajkoli ustvarila. Moje osebno mnenje torej. Sicer pa vas je zagotovo že prepričala luštna harmonična balada, ki se vrtilo po radijskih postajah in po glasbenih TV postajah, Hidden Place. Komadi so precej ambientalni, za kar so gotovo zaslužni sodelujoči Matmos. Skladbe so si med sabo precej podobne, ampak tega nikakor ne gre pripisati pomanjkanju idej, pač pa vse skupaj izpade bolj kot set segmentov, ki združijo album v zlito celoto, tako poetično kot tudi melodično. Hrana za žensko dušo, jin energije pa se ob poslušanju tega albuma lahko naužijete tudi fantje!

Zaenkrat bo dovolj. Sklepam, da si večjih nakupovalnih podvigov v CD prodajalnah ne boste privoščili, glede na to, da so počitnice dokončno mimo in žepi suhi...Toda, ostanite pozorni, našilite uhlje in - čimveč po koncertih!

Maruša

mesto št. 735 - mesto, ki izginja

S

topil sem na edino ulico med dva bregova ujetega mesta.

Toliko zanimivih in različnih obrazov na eni ulici lahko vidiš samo v velemestih.

Visoki dimniki, mogočna železniška postaja, skrivnostne zapuščene tovarniške zgradbe in visoke stolpnice so pričale o ponosni preteklosti mesta.

Večerjal sem v hotelu Metropol.

Možje ob sosedni mizi so slikali prihodnost njihovega mesta.

Prvi bo počistil ta svinjak, podrl bo vse stare industrijske zgradbe in na mestu kjer so stale zgradil nakupovalne centre z velikimi parkirišči. Imeli bomo lepo mesto, kakršne sem videl na zahodu.

Drugi bo zarjavele hiše oblekel v pisane fasade, tako kot to počnejo na drugi strani meje.

Tretji bo očistil mesto golazni. Po ulicah bodo hodili samo lepi, prijazni in urejeni ljudje. Nihče ne bo več ogrožal javnega reda in miru.

Vsi so se strinjali, da je prihodnost njihovega mesta svetla.

Na vlaku sem se poslovil od tega mesta za vedno.

Pot me večkrat pelje mimo mesta št. 735, a v njem se ne ustavim več. Postalo je samo še eno od tisočih nezanimivih mest s sterilnimi ulicami, nakupovalnimi centri, lepimi fasadami in praznimi ljudmi.

Ramirez

krona

P

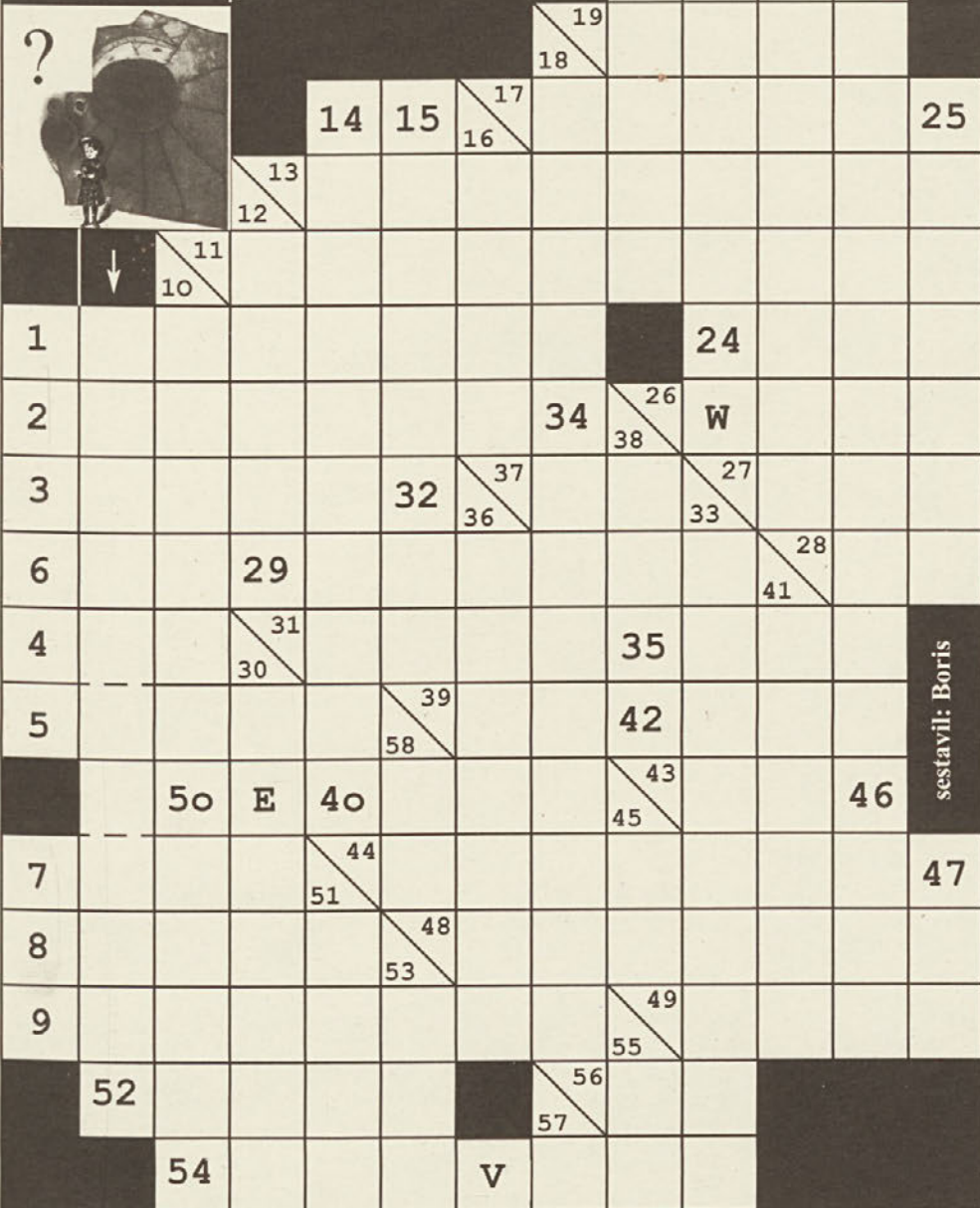
adale so zvezde in psi so lajali in pod nogami je grmelo in vsi so čakali, na zeleno, na otvoritev, na plačo, na avtobus, na ljubezen svojega življenja, na TISTI dan, ko bo pa res vse lepo in prav in hrček je vrtel kolo naprej, za boljši jutri, za čistejšo okolje, za zdravo življenje, krediti, zavarovanja, postopanje in stokanje, kot da je Dante narobe štel kroge pekla, to so nebesa, to mora biti TO, saj so nam rekli, čeprav - res čudno, zakaj pa jih nikoli ni, ko se zamenja letni čas in se vrata v raj na stežaj odpro, oko za oko, tretje in četrto oko, kljub ograjam; velikim železnim, belim lesenim, živim mejam, mudi se, mudi, mudi...Ma nehajte že!

Maruša

L.N.TOLSTOJ

20 21 22 23

nagradna križanka

1. vmesni člen
2. zunanja plast banane
3. mejna reka med Korejo in Mandurijo
4. Anton Aškerc
5. Perzija
6. nogometni klub
7. nasprotje vojne
8. južnoevropska začimba, ožepok
9. moško ime
10. kantavtor Iztok
11. bogoskrunstvo, svetoskrunstvo
12. gl. mesto južne Koreje
13. vrtna rastlina
14. ruski menih in pustolovec
15. mozolji
16. briški fant
17. ameriški pevec Frankie
18. neprofesionalec
19. hudič
20. slovenski hokejist Dejan
21. morske živali
22. premetanka
23. zdravljenje priletnih ljudi
24. egipčanski bog
25. pritok Kame v Rusiji
26. angleški inženir James
27. ko luna zakrije sonce
28. Ivica Alešič
29. Islamsko pokrivalo
30. letalo/težje od zraka
31. zimska padavina
32. ultravijolično
33. "..... slapovi" (v s. Ameriki)
34. norveško pristanišče
35. mednarodno sodišče v Haagu
36. vrh v Julijcih
37. srebro
38. krajše gospa
39. argon
40. filmski CD
41. nemški graditelj zrakoplovov
42. žensko ime
43. Genova
44. nemški matematik Bernhard
45. Miran Trontelj
46. znamka nemških motociklov
47. Košarkarski klub
48. Napoleonova rastlina
49. slovenski filozof Vladimir
50. Abrahamov sin
51. papir različnega formata
52. 1/1000 tone
53. poddeželjsko naselje
54. rubrika v Brci
55. oznaka za Split
56. smučarski klub
57. drugi samoglasnik
58. David Rezanc

sestavil: Boris

Geslo tokratne križanke je povsem aktualno. Pa naj vas pripravi še k razmišljanju. Rešitve križanke pošljite na KJŠ, Titova 86, 4270 Jesenice, do 1. decembra 2001. Imena nagrajencev bodo objavljena v naslednji številki, ki izide v začetku meseca decembra.

Nagrajenci za prejšnjo križanko so:

- 1. nagrada: Domen Jakše, Rateče 17, 4283 Rateče-Planica
- 2. nagrada: Aleš Petrovčič, Tavčarjeva 1b, 4270 Jesenice
- 3. nagrada: Sandi Savandič, Titova 46, 4270 Jesenice

Nagrade za prihodnjo križanko so:

- 1. nagrada: 2 majici KJŠ
- 2. nagrada: 2 vstopnici za gledališče Toneta Čufarja na Jesenicah
- 3. nagrada: 2 vstopnici za kino Železar Jesenice

SLOVARČEK:

11. SAKRILEGIJ
14. RASPUTIN
23. GERIATRIJA
34. ABERDEEN

Poslušajmo
študentsko
oddajo
na radiu Triglav

vsako soboto
od 19.30 dalje

Če želiš preizkusiti pridobljeno znanje v praksi, se nam pridruži. K sodelovanju vabimo:

- umetnice in umetnike, ki se izražajo s poezijo, prozo, fotografijo, stipom, grafiko, sliko, ilustracijo, karikaturu,...
 - raziskovalkam in raziskovalcem, ki s prispevki širijo pogled na življenje
 - zapisovalke in zapisovalce dogodkov iz življenja
 - sestavljalk in sestavljalce zank in ugank
 - humoristke in humoriste ter ostale šaljivce
 - sodelavke in sodelavce za trženje oglasnega prostora.
- Za več informacij pokliči Nejo na GSM 041 900 562, ali pa pošlji e-mail na naslov: kjsbrca@hotmail.com.

Kot najprimernejši način, da se srečamo in spoznamo ter poiščemo

odgovore na vprašanja pa se ponuja

BRCA - spoznavni - ŽUR

ki se bo v soboto, 17. novembra od 20 -ih naprej

dogajal v **Bistroju OAZA - Nanabush**
Jesenice.

■ S tem kuponom sodeluješ v nagradnem žrebanju na Brca žuru. Izreži ga in prinesi s seboj!

(ime in priimek)

Brca.

Kako se počutiš kot študent?...poroča(j!) naslednja Brca